

Sygn. akt III C 17/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Wiatrzyk-Wojciechowska

Protokolant: Katarzyna Ponikiewska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa **J. M. (1)**

przeciwko **C. Z.**

o zapłatę

I. zasądza od C. Z. na rzecz J. M. (1) kwotę 107.161,60 (sto siedem tysięcy sto sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. poleca Skarbowi Państwa Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie pobrać od C. Z. kwotę 5.359 (pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

UZASADNIENIE

Powódka J. M. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego C. Z. kwoty 107.161,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 30 listopada 2005 r. do dnia zapłaty oraz o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. W toku postępowania powódka rozszerzyła swoje żądanie o zapłatę dodatkowych 30.000 zł oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania (k.55).

Pozwany, w odpowiedzi na pozew (k. 64) wniósł natomiast o oddalenie powództwa w całości, powołując się na zarzut przedawnienia roszczenia, zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Następnie w dniu 14 maja 2015 r., pozwany złożył pozew wzajemny (k. 219), w którym domagał się zasądzenia od powódki J. M. (1): kwoty 13.368,09 zł pobranej przez powódkę na zapłatę za media zużyte w domu przy ul. (...) w D. z rachunku bankowego pozwanego C. Z. w latach 2002 – 2005, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 21 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty; kwoty 83.431, 52 zł poniesionej przez pozwanego C. Z. na opłaty mieszkaniowe w okresie od kwietnia 2006 r. do 15 maja 2015 r. w związku z pozbawieniem pozwanego przez powódkę J. M. (1) możliwości korzystania przysługującego mu prawa służebności bezpłatnego dożywotniego mieszkania w domu przy ul. (...) w D., wraz z ustawowymi odsetkami od 15 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 500 zł miesięcznie za każdy miesiąc począwszy od 15 maja 2015 r. oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarządzeniem z dnia 06 czerwca 2016 r. zwrócono pozew wzajemny (k.378).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. (1) i C. Z. zawarli związek małżeński z w dniu 23 grudnia 1987 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 19 grudnia 2006 r. orzekł rozwiązanie ich alżeństwa przez rozwód. Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 05 lipca 2007 r. (kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa – k. 4).

W dniu 15 grudnia 1992 r. przed notariuszem J. Z. w W., strony zawarły umowę majątkową małżeńską, którą wyłączyły obowiązującą je do dnia zawarcia umowy wspólność ustawową (kopia umowy – k. 9 z akt dołączonych o sygn. III C 1621/08, tom I).

W latach 1992 – 1996 powódka prowadziła własną działalność gospodarczą (zeznania powódki – k. 317).

W dniu 29 marca 1996 r. strony zawarły umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialności pod nazwą Przedsiębiorstwo (...)

z siedzibą w C., gdzie powódka objęła 70 udziałów, które pokryła aportem z własnej działalności gospodarczej, natomiast pozwany objął 30 udziałów wkładem pieniężnym. Pozwany pełnił w tej spółce funkcję Prezesa Zarządu do 15 maja 1997 r. (kopia umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta w formie aktu notarialnego – k. 233 – 235 z akt sprawy III C 1621/08, tom II, kopia zaświadczenia z ZUS – k. 286).

C. Z. od 1997 r. prowadził również własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) C. Z. (zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 16, w aktach dołączonych sprawy III C 2181/01) oraz zarządzał spółką (...) sp. z o.o. (kopia umowy o zarządzanie – k. 306 – 308 akt sprawy), która w 1999 r. wykazała stratę i została postawiona w stan likwidacji. Likwidatorem tej spółki był C. Z. (uzasadnienie wyroku SO w Łodzi z dnia 28 października 2004 r., sygn. akt II C 1758/03 – k. 324).

W dniu 15 kwietnia 1999 r. C. Z. zawarł porozumienie ze swoim wierzycielem oraz umowę o przelew wierzytelności z wierzycielem spółki (...) sp. z o.o. – (...) S.A. w Ł.. W porozumieniu tym, C. Z. oraz jego wierzyciel określili nowe warunki płatności zaległych faktur, zabezpieczone wekslem własnym przez powódkę, jednocześnie wierzyciel zbył na rzecz pozwanego wierzytelność w stosunku do likwidowanej spółki (...) sp. z o.o. Zabezpieczeniem płatności tej umowy był również weksel, in blanco, który poręczyła powódka będąc wówczas żoną C. Z. (kopia umowy o przelew wierzytelności – k. 166 – 170, 288 – 292, kopia porozumienia – k. 164 – 165, bezsporna okoliczność poręczenia wekslowego).

W dniu 29 kwietnia 1999 r. C. Z. zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. umowę pożyczki na łączną kwotę 45.000 zł. Zabezpieczeniem umowy stanowiło wystawienie weksla własnego gwarantowanego przez powódkę (kopia umowy pożyczki - k. 14, 348).

Powódka w dniu 16 lipca 1999 r. wypłaciła ze swojego konta bankowego kwoty 30.000 zł na uregulowanie zobowiązania męża wobec spółki (...) sp. z o.o. Pieniądze te miała przekazać pozwanemu (zeznania świadka R. W. – k. 231 – 232).

W dniu 09 sierpnia 1999 r. pozwany C. Z., w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zawarł z Bankiem (...) S.A. w W. umowę o kredyt obrotowy na kwotę 350.000 zł, gdzie prawnym zabezpieczeniem kredytu stanowił weksel in blanco poręczony również przez powódkę J. M. (2) (skan zawiadomienia o przyznaniu umowy kredytowej – k. 155, umowy kredytowej i deklaracji wekslowej – k. 157 – 161, 344, kopia weksla – k. 342).

Dodatkowo w dniu 01 października 1999 r. pozwany C. Z. zawarł umowę leasingu operacyjnego nr (...) z (...) sp. z o.o. na kwotę 70.000 zł. Tytułem zabezpieczenia było wystawienie weksla in blanco poręczonego przez powódkę J. M. (2) (kopia umowy leasingu - k. 8, w aktach sprawy III C 2181/01, bezsporna okoliczność poręczenia wekslowego).

Decyzją Wójta Gminy C. z 20 października 2000 r. wykreślono z ewidencji działalności gospodarczej wpis z 19 października 2000 r. dotyczący działalności gospodarczej pozwanego w związku z zaprzestaniem jej wykonywania (kopia decyzji – k. 287).

C. Z. nie spłacał zobowiązań wynikających z powyższych umów, dlatego też jego wierzyciele wstąpili na drogę sądową z powództwami o zapłatę. W konsekwencji, wydane zostały cztery tytuły egzekucyjne, które stały się podstawą do wszczęcia egzekucji wobec stron:

1. w sprawie o sygn. akt Km 87/00 na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 08 listopada 1999 r., sygn. akt I Nc 605/99 z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. w W. na kwotę 15.000,00 zł, wyegzekwowano z wynagrodzenia za pracę powódki kwotę 14.341,40 zł oraz pobrano opłaty i koszty w wysokości 2.139,33 zł (kopia pozwu – k. 346 – 347, kopia nakazu zapłaty – k. 350, nakaz zapłaty zawarty w aktach komorniczych Km 87/00, kopia informacji komornika – k. 5);

2. w sprawie o sygn. akt Km 482/00 na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 14 sierpnia 2000 r., sygn. akt I Nc 27/00 z wniosku Banku (...) S.A. w W. na kwotę 278.963,51 zł, wyegzekwowano z wynagrodzenia za pracę powódki kwotę 68.735,29 zł oraz pobrano opłaty i koszty w wysokości 9.891,27 zł (kopia pozwu – k. 340 - 341, kopia nakazu zapłaty – k. 345, nakaz zapłaty zawarty w aktach komorniczych Km 482/00 – k. 4, kopia informacji komornika – k. 5,);

3. w sprawie o sygn. akt Km 1001/02 na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 11 września 2002 r., sygn. akt III C 2181/01 z wniosku (...) sp. z o.o. w W. na kwotę 62.000,00 zł, wyegzekwowano z wynagrodzenia za pracę powódki kwotę 5.726,60 zł oraz pobrano opłaty i koszty w wysokości 1.054,18 zł (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 11 września 2002 r, sygn. akt III C 2181/01 zawarty w aktach komorniczych Km 1001/02, kopia informacji komornika – k. 5);

4. w sprawie o sygn. akt Km 1194/03 na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 02 czerwca 2003 r., sygn. akt II Nc 134/03, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 02 marca 2005 r., sygn. akt I ACa 52/05, z wniosku (...) S.A. w Ł., wyegzekwowano z wynagrodzenia za pracę powódki kwotę 4.554,34 zł oraz pobrano opłaty i koszty w wysokości 719,19 zł (nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 02 czerwca 2003 r., sygn. akt II Nc 134/03, zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 02 marca 2005 r., sygn. akt I ACa 52/05 – k. 332, zawarty również w aktach komorniczych Km 1194/03, kopia informacji komornika – k. 5).

Z uwagi na znacznie większy majątek osobisty powódki, jej pracę w banku i wysokie zarobki, wierzyciele skierowali egzekucję do majątku poręczyciela wekslowego – powódki J. M. (1) (m.in. postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt I Co 1005/05 – k. 173 – 174, postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt I Co 1006/05 – k. 175 – 176). Wszystkie postępowania egzekucyjne prowadzone były przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w N. A. L..

Komornik ten prowadził również egzekucję z nieruchomości powódki, stanowiącą zabudowaną działkę gruntu Nr (...) o powierzchni 0,07 ha położonej w D., gmina C., dla której Sąd Rejonowy w N. Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...). Z uwagi na niesprzedanie nieruchomości w drodze licytacji i nieprzejęcie jej na własność przez wierzycieli, Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne skierowane do powyższej nieruchomości (dane o nieruchomości w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji z nieruchomości – k. 11, postanowienie - k. 142 w aktach komorniczych Km 1001/02, postanowienie – k. 143 w aktach komorniczych Km 482/00, postanowienie – k. 135 w aktach komorniczych Km 1194/03).

W dniu 30 listopada 2005 r. pracodawca powódki (...) Bank S.A. w W. rozwiązał z nią umowę o pracę (pismo pracodawcy do komornika – k. 190 w aktach sprawy Km 482/00).

W wyniku licznych konfliktów panujących między małżonkami, pozwany opuścił dom powódki w marcu 2006 r. Od 12 marca 2013 r. powódka posiada status osoby bezrobotnej (zaświadczenia z PUP w N. – k. 24, 93, 120). Z treści przesłanej przez Komornika Sądowego informacji wynika, że roszczenia wierzycieli zostały wyegzekwowane w części z wynagrodzenia za pracę powódki na łączną kwotę 107.161,60 zł. Jednocześnie z zajętego wynagrodzenia pozwanego,

nie wpłynęła żadna kwota (kopia informacji – k. 5). Między stronami toczyło się kilka postępowań sądowych, m.in. przed tut. Sądem w sprawie o sygn. akt III C 1621/08 o rozliczenie nakładów z powództwa C. Z..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, na które powoływała się zarówno strona powodowa, jak i pozwana, a których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, mimo, iż większość z nich złożona jest w kopii. Sąd uznał, że są to wiarygodne dowody, nie dostrzegając równocześnie podstawy do kwestionowania takich dokumentów mając w tym zakresie na względzie art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.

Podstawą ustaleń faktycznych stały się również zeznania świadków oraz powódki. W tej sprawie zeznawało dwóch świadków – R. W. (k. 231 – 232) oraz E. S. (k. 232 – 233) Zeznania tych świadków są wiarygodne w części dotyczącej zaciągania przez pozwanego kredytów, ich poręczenia przez powódkę. W pozostałej części Sąd pominął zeznania tych świadków, ponieważ nie wносиły niczego nowego do sprawy.

Zeznania powódki (k. 317 – 318), Sąd uznał za wiarygodne w całości. Potwierdzają one pozostały materiał dowodowy są logiczne, spójne i konsekwentne. Dla porządku dodać jedynie trzeba, że powódka nie wykazała, że rozwiązanie jej umowy o pracę miało związek z postępowaniami egzekucyjnymi. Jednakże kwestia ta i tak nie była istotna.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że żądanie powódki jest częściowo zasadne. Zgodnie z art. 376 § 1 k.c. jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych.

Z akt sprawy wynika, że powódka spłacała zobowiązania pozwanego. W tamtym okresie strony były jeszcze małżeństwem, jednak od 1992 r. mieli ustanowioną rozdzielność majątkową. Wszystkie powstałe zobowiązania datowane były na okres po ustanowieniu rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami. Wierzyciele pozwanego dochodzili swoich wierzytelności od powódki, ponieważ mieli gwarancję uzyskania z jej majątku chociażby częściowego zaspokojenia swoich należności. Wszystkie zajęcia były skierowane do wynagrodzenia za pracę powódki. W związku z tym z majątku odrębnego powódki została wyegzekwowana w postępowaniach egzekucyjnych (sygn. akt komorniczych Km 87/00, Km 482/00, Km 1001/02, Km 1194/03) łącznie kwota 107.161,60 zł (k.5). Pozwany nie negował istnienia własnego długu i zobowiązań wobec wierzycieli, którzy wszczynali postępowanie egzekucyjne kierując je wobec majątku osobistego powódki. Nie kwestionował faktu, że to powódka spłaciła zobowiązanie zaciągnięte przez pozwanego. Powódka jako dłużnik solidarny spłacając zobowiązania zaciągnięte przez pozwanego z własnego majątku ma roszczenie do pozwanego o zwrot wyegzekwowanej kwoty 107.161,60 zł. Wysokość tej kwoty wynika z informacji przesłanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w N. A. L. zawartej w piśmie z dnia 13 grudnia 2013 r. (k.5).

Podnieść należy, że zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników wywołuje skutek w postaci zwolnienia z długu pozostałych dłużników oraz rodzi - z mocy art. 376 k.c. - po stronie tego dłużnika, który spłacił dług, prawo regresu wobec pozostałych dłużników. Zatem poręczyciel, który spełnił świadczenie, może żądać od współporęczycieli zwrotu w częściach równych, chyba że co innego wynika z treści istniejącego między nimi stosunku prawnego (zob. wyrok SN z 06.06.2013 r., II UK 329/12). Żądanie powódki wynika także z treści art. 47 ustawy z 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe. Powódka poręczyła weksle stanowiące zabezpieczenie zobowiązań zaciąganych przez pozwanego. Zatem skoro zapłaciła (w wyniku postępowań egzekucyjnych w powołanych sprawach) jako poręczyciel wekslowy, ma prawo poszukiwania zwrotnego wobec osoby, za którą poręczyła. Poręczyciel nabywa z mocy ustawy prawa wynikające z weksla i odpowiada według treści weksla z czasu złożenia przez siebie podpisu w charakterze poręczyciela. Podzielić należy pogląd, że roszczenie zwrotne dłużnika, który dokonał zapłaty w charakterze współporęczyciela, nie ma charakteru roszczenia wekslowego. Z tej racji o roszczeniach zwrotnych rozstrzygają przepisy Kodeksu cywilnego, a więc zastosowanie będzie miał art. 376 k.c. (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 września 2003 r., I ACa 1286/02).

W niniejszej sprawie fakt częściowego spełnienia przez powódkę świadczenia względem wierzycieli pozwanego wynika z treści pisma komornika z dnia 13 grudnia 2013 r., z akt egzekucyjnych powołanych wcześniej i znajdujących się w nich tytułach egzekucyjnych. Wymagalność roszczenia regresowego po stronie powodowej powstał z chwilą spełnienia świadczenia na rzecz wierzycieli powoda. Termin przedawnienia roszczenia powódki wobec pozwanego jest 10-letni.

Wprawdzie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, powołując się na treść art. 118 k.c. i wskazał na 3-letni okres przedawnienia. Jednakże, zgodnie z art. 6 k.c., to na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia, że powódka zaciągała zobowiązania w związku z jej działalnością gospodarczą oraz, że w wyniku takich zobowiązań powstały tytuły egzekucyjne stanowiące podstawę do egzekucji w sprawach wskazanych w piśmie komornika z k. 5. Analiza akt sprawy wskazuje, że pozwany takiej okoliczności nie udowodnił.

Pozwany w odpowiedzi na pozew zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia łączy ten zarzut z faktem, że termin przedawnienia roszczenia jest 3-letni, zaś powódka domaga się zapłaty odsetek od dnia 30 listopada 2005 r. (k.65). Zdaniem Sądu zarzut ten jest niezasadny. W niniejszej sprawie pozew o zapłatę kwoty 107.161,60 zł wpłynął w dniu 31 grudnia 2013 r. (k.1). I tak, w sprawach Km 1194/03, Km 482/2000 r., Km 87/2000, Km 1001/02 ściągnięto z majątku powódki łącznie kwotę 107.161,60 zł (k.5) w okresie od 28 stycznia 2004 r. do lipca 2005 r. i wypłacono część z tej kwoty wierzycielom pozwanego, a część została przeznaczona na pokrycie kosztów egzekucyjnych, co wynika z kart rozliczeniowych w poszczególnych sprawach egzekucyjnych. Wpłata przez komornika tych kwot nastąpiła w okresie 10 lat przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie.

Ponadto pozwany w odpowiedzi na pozew także kwestionował zasadność domagania się kwoty 107.161,60 zł wskazując, że powódka nie wykazała, że w tej kwocie spłaciła dług pozwanego (k.65). Także w tym zakresie twierdzenia pozwanego są niezasadne. Otóż fakt ściągnięcia z majątku powódki kwoty 107.161,60 zł wynika z informacji komornika z dnia 13 grudnia 2013 r., w której zostały wyszczególnione poszczególne kwoty składające się na kwotę 107.161,60 zł (k.5).

Wprawdzie pozwany w piśmie z dnia 25 lutego 2016 r. (k.125) powoływał się na fakt, iż żądanie powódki w ramach rozszerzonego powództwa kwoty 30.000 zł (k.86) było przedmiotem postępowania w sprawie III C 1621/08, jednakże Sąd doszedł do przeciwnego wniosku. Z dołączonych akt III C 1621/08, w szczególności z treści uzasadnienia wyroku wydanego w tej sprawie w dniu 21 grudnia 2009 r. i protokołu rozprawy z dnia 11 grudnia 2009 r. wynika, że J. M. (2) nie złożyła powództwa wzajemnego o zapłatę kwoty 30.000 zł. W sprawie III C 1621/08 Sąd rozstrzygając o nakładach stron na majątek osobisty powoda i pozwanej oraz orzekając o roszczeniu C. Z. o przeniesieniu prawa własności domu jednorodzinnego w D. nie rozstrzygał o kwocie 30.000 zł. Takiego żądania żadna ze stron w sprawie III C 1621/08 nie zgłosiła. J. M. (2) będąc stroną pozwaną w tej sprawie podnosiła jedynie jako argument fakt przekazania mężowi kwoty 30.000 zł ale żądania zwrotu zapłaty tej kwoty nie zgłosiła ani w ramach powództwa wzajemnego ani w ramach zarzutu. Brak jest więc podstawy do uznania, że zachodzi powaga rzeczy osądzonej w zakresie kwoty 30.000 zł.

Jednakże zdaniem Sądu, żądanie powódki zgłoszone w niniejszej sprawie w ramach rozszerzonego powództwa zapłaty kwoty 30.000 zł z tytułu zwrotu pożyczki udzielonej pozwanemu w lipcu 1999 r. uległo przedawnieniu (k.86). W tej części zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia roszczenia jest zasadny. Powódka twierdziła w niniejszej sprawie, że kwotę 30.000 zł pożyczyła pozwanemu w chwili jej wypłaty z własnego konta, co miało miejsce w dniu 16 lipca 1999 r. (k.57, k. 385v.). Nie było więc żadnej przeszkody, by powódka mogła domagać się zwrotu przez pozwanego tej kwoty wcześniej, zwłaszcza, że pomiędzy stronami toczyło się postępowanie w sprawie III C 1621/08. Zatem w części 30.000 zł powództwo podlegało oddaleniu mając na uwadze 10-letni okres przedawnienia.

Sąd zasądził odsetki od kwoty 107.161,60 zł począwszy od daty, która dotyczyła doręczenia pozwanemu odpisu pozwu wraz z załącznikami, doliczając do tego czternaście dni. Z akt sprawy wynika, że prawidłowe doręczenie odpisu pozwu pozwanemu nastąpiło w dniu 18 listopada 2014 r. (k. 62). Pozwany odebrał korespondencję osobiście. Doliczając 14 dni na spełnienie świadczenia, zgodnie z art. 455 k.c., Sąd zasądził że odsetki ustawowe od dnia 03 grudnia 2014 r. oddalając żądanie w tym zakresie w pozostałej części.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu składa się nieuiszczona opłata od pozwu w wysokości 5.359 zł, której powódka nie miała obowiązku uiścić, korzystając ze zwolnienia z kosztów sądowych, które zostało jej udzielone postanowieniem z dnia 08 kwietnia 2014 r. (k.26). Natomiast na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rachunek Skarbu Państwa kwotę 5.359 zł, tytułem kosztów sądowych w zakresie opłaty od pozwu, których powódka nie miała obowiązku uiścić.